

השבת של רבי נחמן מברסלב

מחילת עוונות

תרי"ג מצוות התורה נקראים תרי"ג עטין דאורייתא, שכל מצוה היא בחינת עצה הנמשכת משכל הפרטי, שעל ידה נמשך צינור ונתיב לקבל הארה וחיות מבחינת השכל העליון הכולל, בחינת קדש קדשים, שעל ידי זה זוכין להכיר אותו יתברך; כי אי אפשר לקבל מהשכל הכולל בעצמו מחמת רבוי האור, על כן צריכין לקבל דייקה על ידי השכליים פרטיים, שהם כלים וצנורות לקבל על ידם הארת השכל העליון. אבל כשפוגמין במצוות התורה ועוברים עליהם, חס ושלוש, אזי לפי העברה והפגם כן נתקלקל ונפגם אותו הדרך והנתיב שהוא בחינת השכל הפרטי, ואזי אינו יכול לקבל מהשכל הכולל, מחמת רבוי האור שגורם שבירת כלים חס ושלוש, ואזי יש יניקה להסטרטא אחרא שיונקים מהשכל, ועל ידי זה הם מעקמין את מוחו ומבלבלין דעתו בדעות זרות ועצות של שקר, לקרב מה שראוי לרחק ולרחק מה שראוי לקרב, לאסר את ההתר וההתיר את האסור, כמצוי זאת בכמה בני אדם, שבקצת דברים מחמירים על עצמם יותר מדי, ויש להם מרות שחרות ודקדוקים רבים מה שאפילו צדיקים גדולים אמתיים לא הקפידו עליהם, והם מבלבלים דעתם מאד באלו החמורות והמרות שחרות, עד שאין יכולים להתפלל כראוי ולעשות שום מצוה כראוי מחמת עצם בלבול דעתם מהמרות שחרות שלהם, ובמקום אחר מקילים יותר מדי בדברים שהם מגופי ועקרי התורה הקדושה (עיין פנים); וכל זה נמשך מחמת החטאים והעוונות, שעל ידי זה נתקלקלו הכלים והנתיבות והצנורות, ועל ידי זה אינם יכולים לקבל משכל הכולל כני"ל. אך מחמת שהשם יתברך חפץ חסד הוא ורוצה בתקנת נפשנו, ועל כן מאהבתו ומחמתו הקדים רפואה למכה והקדים תשובה לעולם, ונתן לנו את יום כפורים הקדוש, שאז נמחלין כל העוונות על

ידי תשובה, הינו כי אז עולה המלכות, שהוא בחינת כלליות כל הצמצומים, ועל ידי התשובה זוכין אז שתעלה המלכות למעלה למעלה לבחינת שכל הכולל העליון מעצמה, שלא על ידי שכליים פרטיים, וכמו שמתנהג תמיד, כי מחמת העוונות אי אפשר לקבל דרך השכליים פרטיים שהם בחינת הנתיבות והצנורות כני"ל, כי נתקלקלו על ידי העוונות, רק זוכין על ידי תשובה לעלות לבחינת השכל הכולל בעצמו, להמתיק שם כל הצמצומים והדינים, שהוא בחינת כפרת כל העוונות; שזה בחינת מה שנכנס אז הכהן גדול לפני ולפנים, לקדש קדשים, שכל הכולל, והמתיק שם כל הדינים ומכפר על כל עוונות ישראל, כי לגדל קדשת הכהן גדול ולגדל קדשת יום הכפורים, שאז הוא עת רצון, ובכח זכות התשובה של ישראל שעשו מראש השנה עד יום כיפור, על ידי זה עולה המלכות, שהוא בחינת כלליות הצמצומים, לבחינת קדש קדשים שלא על ידי בחינת השכליים פרטיים, ואז נמתקים ונתבטלים כל הדינים והצמצומים ונתבטלה אחיזתה אחרא אחרא והקליפות לגמרי ואז אסור לבגוש מנעלים, כי אז עולין לבחינת קדש קדשים, שמשום כל הכפרה של יום כיפור, ושם צריכין חליצת מנעלים, בבחינת "לא יכנס אדם להר הבית וכו' ולא במנעלו"; עין פנים (הלכות גיטין - הלכה ג, אות יח יט כ כא; ועיין בין המצרים, יט כ מתוך אוצר היראה - אלול, ראש השנה... אות רט)

הביטול אל אור האין סוף...
עיקר המשפט של ראש השנה ושל יום הדין שלעתיד הוא אמת, כי "משפטו ה' אמת"; ואפילו במשפט של מטה עיקר מצוות המשפט הוא לשפוט אמת, ועיקר כוונתו יתברך לדין ולשפוט את כל העולם במשפטו הישרים והאמתיים, באפן שיבוא כל אחד אל התכלית הטוב הנצחי ולהלכל בו יתברך, שזה בחינת שיהיה נכלל אחר הבריאה בקדם הבריאה, שזה עיקר התכלית הטוב, שבשביל זה נברא הכל ובוה תלוי כל התורה והמצות; כי על ידי קיום התורה שהיא אמת, על ידי זה נמשך השגחתו יתברך ונכלל אחר הבריאה בקדם הבריאה, וזוכין להלכל בו יתברך בשלמות. ועל ידי שעוברין על מצוות התורה, חס ושלוש, על ידי זה נעשה פרוז בין קדם הבריאה לאחר הבריאה, ונתרחקין ממנו יתברך. וזה עיקר הדין של ראש השנה וכן שלעתיד, שפוסקין על כל אחד משפטו ודינו באפן שסוף כל סוף יוכל להלכל בקדם הבריאה, שזה תכליתו, כי אפילו כל העונשים, רחמנא לצלן, הוא רק בשביל שיודרך על ידי זה בכדי שיוכל בסוף להלכל במקום שצריך להלכל, כי הכל צריכין לבוא לזה התכלית להלכל באחדות אחד, בבחינת קדם הבריאה, ואף על פי כן יהיה חלוק גדול אפילו בין צדיק לצדיק, מכל שכן בין רשע לצדיק, ואפילו בין רשעים בעצמן, רחמנא לצלן, יהיו חלוקים גדולים, וכמו שכתוב "אל תרשע הרבה" וכו'; וכל זה אי אפשר לנו להבין ולהשיג בשלמות. וכן המשפט הפשוט של ראש השנה, אם לחיים או להפך רחמנא לצלן, אם לעניות או לעשירות וכיוצא, הכל הוא רק באפן שיהיה הבחירה לכל אחד כפי מדרגתו: זה בעניות וזה בעשירות וכיוצא בשאר הדברים, וכל זה בשביל שיזכה להלכל בתכליתו בבחינת קדם הבריאה, ששם הכל אחדות אחד כני"ל.

וזה בחינת מה שאמרו רבותינו ז"ל בעניין המשפט של ראש השנה, שכל באי עולם עוברין לפניו כבני מרון, הינו אחד אחד, ואף על פי כן הכל נסקרין בסקירה אחת, וזה אי אפשר להבין, כמו שאריתו כפי המפרשים הינו כני"ל, כי עיקר המשפט הוא כפי הבחינה של כל אחד, שעיקר הבחירה היא מבחינת אחר הבריאה, שאז בודאי יש שנויים רבים בין אדם לחברו בבחירתו ובסבותיו ובמעשיו ובשכר וענש, ועל כן קלם עוברים לפניו כבני מרון, הינו אחד אחד, כי צריכין לדון ולשפוט את כל אחד משפט אמת כפי מקומו ושעתו וסבותיו ובחירתו, וכיוצא בהשונייים רבים שיש בין כל אחד ואחד בבחינת אחר הבריאה; אך אף על פי כן גמר תיקון המשפט האמת הוא בכדי שעל ידי זה יכלל הכל בבחינת קדם הבריאה, ששם הכל נכללין באחדות אחד ונתבטלין כל השנויים, שזה בחינת יוכלם נסקקים בסקירה אחת, ואף על פי כן גם אז יהיו חלוקים רבים בין מדרגת כל אחד ואחד כני"ל, שזה בחינת מה שגם עכשיו נשפט כל אחד ואחד כפי בחינתו. ושני הבחינות אלו, שגורמים כסותרים זה את זה ואף על פי כן שניהם אחד, זה באמת אי אפשר לנו עכשיו להבין ולהשיג כלל, כני"ל (הלכות רבית - הלכה ה, אות יב מתוך אוצר היראה - אלול, ראש השנה... אות קטו).

היום מחזירין הכתרים לישראל

ביום כיפור הוא תיקון חטא העגל, שעל ידי זה נלקחו שני הכתרים מישראל, ואז ביום כפור מחזירין הכתרים לישראל, כי אז עולין עד הכתר, כידוע, ואז זוכין ליגיעה ונשמעי בשלמות, שהוא בחינת עזות דקדשה בשלמות ועל כן זוכין אז לכל הקולות דקדשה, כמובא בכוונות, שהמלכות ניוון אז מקולות, כי עיקר מלכות דקדשה הוא על ידי עזות דקדשה, שהוא בחינת קולות, בחינת "הן יתן בקולו קול עז". ואז ביום כפור הוא סליחת עונות, וכל הירידות נתהפכת לעלויות ועל כן אומרים אז 'ברוך שם כבוד מלכותו' בקול רם, מאחר שכבר נתהפכו כל הירידות לעלויות, שוב אין לנו להתיירא כלל מהשטן והסטרטא אחרא, ואז צועקין בקול רם 'ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד', שהוא יתברך גמר ויגמר הכל כרצונו, ומלכותו מברך לעולם ועד. ועל כן מתעטפין אז בציצית גם מבערב, כי כל המשכות האורות שצריכין להמשיך ביום כיפור, שהם בחינת יגיעה ונשמעי, שהם בחינת תיקון חטא העגל ומלוי פגם הלבנה, הכל אי אפשר להמשיך כי אם על ידי תיקון הציצית, שהם בחינת לבושין קדושים להמשיך האור על ידם בבחינת "עטה אור כשלמה", עין פנים (הלכות מעקה ושמירת הנפש - הלכה ד, אות א מתוך אוצר היראה - אלול, ראש השנה... אות רו)

עצות

(עצות המבוררות - מועדי הימים כיפור, סימן ב)
ביום כיפור הוא גמר התיקון של חותם דקדושה, היינו תיקון הברית. היינו שאם אדם עוסק מראש השנה עד יום הכיפורים, ביראה, בתשובה ומעשים טובים כראוי, זוכה על ידי כך ביום הכיפורים לקדושה גדולה, היינו תיקון הברית, שהיא הקדושה הגדולה ביותר. כי על ידי קדושת תיקון הברית, אפשר להגיע לכל המידות טובות ומעשים טובים. ועיקר תיקון הברית הוא שהתן ותיקון המוח והמחשבה. היינו לעל לחשוב מחשבות רעות, הן של ניאוף הן של תאוות רעות אחרות, רק תמיד לחשוב מחשבות טובות של יראת השם ואמונה פשוטה בלי שום חכמות וחקירות, כך מבואר הכל בליקוטי הלכות.

תפילה

(לקוטי תפילות חלק ב - תפילה ה)
מלא רחמים רבים, זכני מעתה לחזור ולבקש ולמצוא את כל האבידות שאיבדתי מיום היותי על האדמה עד היום הזה. זכני עורני מעתה להיטהר ולהתקדש בקדושה גדולה בכל השנה כולה, וביותר בימים הנוראים הקדושים האילו מראש השנה עד שמחת תורה, ותזכינו לתשובה שלמה

באמת בעשרת ימי תשובה לתקן את כל אשר שחתתי. וזוכה אז לתקן פגם הברית בשלמות באמת, לתקן תיקון החותם דקדושה, עד שזוכה ביום הקדוש, ביום צום הכיפורים יום גדול ונורא, שבת שבתון, יום מחילת חטא וסליחת עון וכפרת פשע, לגמור בו גמר תיקון החותם דקדושה בשלמות. ותעזרנו ותזכנו לקבל יום צום הכיפורים הקדוש והנורא מאוד בקדושה ובטהרה גדולה ובשלמות גדולה, וזוכה לשוב אז בתשובה שלמה, ולבכות מתוך שמחה ורחוקה בשמך הגדול, ולהתוודות לפניך בכל מיני וידידים ולפדת כל חטאותינו ועונותינו ופשעינו לפניך, ולהתחרט עליהם בחרטה גדולה מעומקא דליבא באמת גמור, ולעזוב אותם עזיבה גמורה, ולקבל עלינו באמת ובלב שלם שלא לעשותם עוד בשום אופן ולא נשוב עוד לכסלה, אם אוון פעלנו לא נוסף. ואתה ברחמיך הרבים, תמחול ותסלח ותכפר לנו על כל חטאותינו ועונותינו ופשעינו שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך. ותתקן ברחמיך כל החותמות דקדושה, ותשים אותנו עמך בית ישראל "כחותם על לבך כחותם על זרועיך". ותחתמנו לחיים טובים ארוכים ושלום, לחיים אמיתיים, חיים שזוכה לעשות בהם רצונך באמת, ותחתמנו בספרך של צדיקים אמיתיים.

שיחות

(שיחות מר' ישראל אודסר, זצ"ל - כ"ה)

[מוריני ר' ישראל זצ"ל מדבר על עניין הפתק הפלא שקיבל

מאדמו"ר הקדוש, זיע"א]

... וזה הפתק הגיע אלי בדרך נס מלושב בדרך הטבע, והוא בא לעולם על ידי מכשול. ישנו פסוק בתורה: "והמכשלה הזאת תחת ידך", על-ידי המכשלה נעשים פלאות. בפרט רבינו הקדוש, הוא מכניס, הוא מהפך כל הרחוקים וכל הפושעים וכל העולם, מהפך כולם להשם יתברך. אני אכלתי לפני התפילה בשבעה עשר בתמוז, אם אני חי זה נסים ונפלאות. אני כבר הייתי יכול למות מרוב צער. אם לא הייתי אוכל לפני התפילה בשבעה עשר בתמוז לא היה פתק ולא היה שום דבר...

אוי ווי, יש בחירה, אנחנו היינו צריכים להיות צדיקים קדושים - יש בחושך הזה פלא כזה, מכתב כזה. העולם צוחקים מאיתנו, "מה, הם טיפשים, הם מאמינים בדברים כאלה?" אבל יש צדיק כזה, רבינו רבי נחמן שהוא כולו נס. כל דיבור שיצא מפיו, כל מה שגילה בכל עניינו, בכל תיבה שמדפיסים, וכל נפש שמתקרבת אליו - זה הכל נובע לגאולה, כי הוא עיקר הגאולה. וזה מרמז בזה המכתב: נַחַּ נְחַמְּךָ נְחַמְּךָ מאומן - הוא הגאולה, זה השיר של חסד שיתנגן לעתיד, הוא זה השיר.

רבינו הקדוש, צריכים שיתפשטו ויתגלו החכמה שלו, הדעת שלו, הפלאות, האור הפלא שהוא גילה בכל דיבור ודיבור, וזה יביא את כל העולם להשם יתברך, יקבלו חכמה שכל העולם הזה הבל וריק. אף על פי שגם עכשיו מרגישים את זה, אבל יהיה להם כוח, יהיה להם חכמה, יהיה להם כוח להתגבר ולעבוד השם באמת ולחזור בתשובה, אפילו הגויים. כי רבינו רבי נחמן - בו תלוי כל הגאולה והתיקון של כל עם ישראל ושל כל העולם. ככה הוא אמר. כל מי שרוצה לרחם על עצמו ועל בניו שיקנה ספרי רבי נחמן ויעסוק בהם ויקים אותם, אז יהיה עולם חדש לגמרי!

כי עכשיו כל בני האדם שיש בעולם ועושים מסחרים וכותבים ומדברים וכל אחד עושה מה שעושה, אבל הם כמובן כאלו על שתי גלגלים, כי אין להם את הדעת האמתית. ואנחנו גם כן, בזמן שאנחנו חס ושלום נופלים ומשליכים את הדעת מהעיקר התכלית, מעבודת השם, ונופלים חס ושלום - זה גם כן נופלים לבהמות.

זה אומר רבינו הקדוש בתורה ז' חלק ב': "כי עיקר האדם הוא הדעת, ומי שאין בו דעת אינו מן הישוב ואינו מוכנה בשם אדם כלל, רק הוא בחינת חיה בדמות אדם", ומי שזוכה לאחוז עצמו בספרי רבינו, אז הוא מקבל את הדעת האמתית ונעשה מבהמה - אדם. על ידי רבינו, אם כל העולם יחזיקו ברבינו, אז כל העולם יצא מבחינת בהמה - לאדם. כל העולם הם ידעו שהם צריכים להתהפך ולהיות אדם. יהיה העולם ממולא מבני-אדם, לא מבהמות.

העיקר האדם הוא החכמה האמתית, לא החכמות החיצונית, חכמות העולם הם חושך. העיקר הוא חכמת התורה, חכמות השם יתברך, מה זה הדעת? לדעת שהשם הוא האלוקים. האמונה הקדושה!

רבינו הקדוש, עיקר עבודתו - להכניס אותנו להשם יתברך, להתורה, זה עיקר עבודתו. העיקר החיים הוא רק התורה והאמונה. והעיקר הוא רבינו הקדוש, הוא מכניס בנו להשם יתברך, לתורה, לאמונה, לאמת, לכל טוב. לכל התיקונים שאנחנו צריכים - כמו שאנחנו. הוא גילה חכמה כזה שכל העולם ישליכו כל התאוות וכל הכסף ויעסקו רק בתורה ותפילה לתכלית, לשם שמים - לא לשם פרנסה ולא לשם כבוד ולא לשם פרסום וחשיבות.

רבינו הקדוש - לימוד ספריו הקדושים זה כל חיינו, כל חיותנו! זה דבר קל שכל אחד יקנה את הספרים של רבינו רבי נחמן ויקרא בהם, וישתדל שגם הבנים וכל המכירים וכל המשפחה וכולם יקראו רק בספרי רבי נחמן מברסלב, אז יהיה עולם חדש לגמרי. כי עכשיו העולם הוא עולם של שקר, עולם של שטות, זה הכל הבל. רואים שכל התאוות אין להם שום ממשות, אם האדם אוכל ומתענג מזה העולם, אז כמה זה? יש לו תענוג רבע שעה, זה הכל. ואחרי רבע שעה - אין תאוה. אז מי שיש לו איזה שכל, כדאי בשביל רבע שעה להפסיד אור כזה, טוב כזה, עולם הזה ועולם הבא?

רבינו הקדוש אמר: "העולם הזה הוא הגיהנום. אנחנו מאמינים, אנחנו יודעים שיש שני עולמות: עולם הזה ועולם הבא. עולם הבא - אנחנו מאמינים שיש עולם הבא, אבל עולם הזה - איננו בכלל. העולם הזה הוא הגיהנום!" כל מי שרודף אחר העולם הזה, אחר התאוות, אין לו שום חיים כלל. וכל העולם טועים ולא יודעים מחייהם ולא יודעים כלל על מה הם חיים, בשביל מה לחיות ולסבול הגיהנום של העולם הזה, בשביל כמה שנים? רבינו הקדוש פעם אחת החזיק אחד ואמר לו: "בשביל תענוג של רבע שעה תפסיד עולם הזה ועולם הבא? תאנח אותו, תקיא אותו!" כן, ככה אמר רבינו, מפסידים גם עולם הזה, אין להם חיים, אין להם כלום.

רבינו הקדוש גילה שבכל אדם יש טוב, וזה הטוב אף על פי שהוא מעט מאוד, אבל זה הטוב יש לו כוח להפך את האדם. בכל אחד יש נקודה טובה כזה שאין בחיבורו, וזה הטוב בכוח רבינו הוא יכול להתגבר על הכל. רק העיקר שידע ויבין וישיג שכל העבודה של העולם הזה, הכסף והבניינים וכל התענוגים וכל העוונות וכל התאוות הם הבל וריק, אין להם שום ממשות כלל!

יש עוד הרבה להודיע, שרואים בבירור גמור שכל מי שיש לו איזה שכל אמיתי, הוא מבין שכל העולם הזה, כל הכבוד וכל הכסף וכל התאוות, הם אפס ואין ואינם לא כלום, הכל עובר כהרף עין, זה פורח כצל עובר, זה אין בו שום ממש, זה הכל לא כלום. ואפילו בזמן שחיים בעולם הזה, אז כל העולם הזה, כל התאוות וכל התענוגים זה רק רבע שעה, ואחרי זה כבר איפה התאוות? אינם!

מי שמחפש אמת והוא יש לו איזה שכל אמיתי, אז הוא צריך להבין ולהתחזק ולהתגבר בכל הכוחות לקרוא בכל יום בפשטות, בפשיטות עבודת השם, והעיקר הוא ספרי רבינו, בפרט היליקוטי תפילות' והתורות שגילה רבינו בעולם. זה כל דיבור שלו יש לו כוח לנצח כל העולם, כי זה דבר פלא כזה, כל דיבור שלו הוא מה שלא היה מעולם וזהו יסוד הגאולה. על-ידי כל דיבור שלו הוא יכול להחזיר כל אדם בכל העולם להשם יתברך, לתורה, לאמונה, בפשיטות, והעיקר הוא האמת.

אוי, אוי, יש עוד הרבה לספר, לדבר ולהודיע שכל העולם טועים - בלי רבינו, בלי רבינו העולם הוא תוהו ובוהו. כך אומר רבינו בפרוש: "בלעדי, העולם תוהו ובוהו!" ו"העולם" זה משמע כל מיני בני אדם. יש למדנים ויש ישיבות ויש תורה, אבל בלי רבינו אין להם יסוד, אין להם שורש, אין להם כוח, לא יודעים כלום. בלי רבינו - כל העולם תוהו ובוהו!

ופה בהפתק מגלה רבינו בפרוש בברור גמור לכל העולם: נַחַ נְחַמְּךָ נְחַמְּךָ מאומן, שאני הוא זה השיר! בא אלי - ותהיה נעשה אדם!

עכשיו יש בעולם אור כזה, רק אנחנו רואים שעוד לא הגיע הזמן שלו שיתגלה, אבל זה יתגלה. כשיגיע הזמן בדיוק יתגלה גדולת הבורא יתברך, יתגלה איך אנחנו עבדי השם, "בנים אתם להשם אלוקים".

רבינו הקדוש אמר: "גמרתו ואגמורו" כנראה, אנחנו רואים שהוא עדיין לא גמר, אבל הוא גמר, "אגמרתו ואגמורו!" מה שהוא יגמור זה אנחנו אין לנו שום תפיסה בה כלל, הוא יגמור את שלו, הוא בא לעולם להוציא האדם מהעוונות ולהכניסו להשם יתברך, לתורה, שזה עיקר החיים, בלא זה אין שום חיים כלל. מספיק דיבור אחד של רבינו והוא מנצח כל העולם. הוא מצחק מהם והם מבינים שהם בטעות, על מה הם עובדים כל כך ורודפים כל כך, בשביל מי, בשביל מה? אם חיים אפילו אלף שנים זה דבר שסוף כל סוף נכלה, בפרט אנחנו בדורות אלו חיים חמישים או שישים שנה וגם כן חצי מהזמן ישנים, ובשביל מה חיים, בשביל מה כל העבודה? אחרי חמישים שישים שנה נכנסים לבית חולים ואחר כך נכנסים למקור ואחר כך לקבר. כל הכסף וכל העבודה משאירים בעולם הזה, ובשביל מה עבד חמישים שנה? הוא רק חשב תמיד מחשבות בלב מאיפה לוקחים כסף, כסף, כסף, כסף. מה זה, שיענון! זה ממש שיענון!

אני ראיתי את רבי ישראל קרדונר - ראיתי איש אחד בעולם. ואני ראיתי גדולים מטבריה, וגם-כן באתי לירושלים וראיתי גדולים, אבל רבינו הקדוש הוא עניין מיוחד. מה שראיתי מרבי ישראל, ראיתי שזה הבחינה היא בחינה מיוחדת, הוא החזיק בהשיר שיתער לעתיד אז הוא היה אדם מבחינת לעתיד. הוא היה סוד מכל העולם, הוא היה צוחק מכל העולם. אני ראיתי בן אדם אחד מכל העולם שהוא היה נורמלי. אני ראיתי אדם אחד רק אותו!

כל הגאולה תלויה ברבינו. אני כבר ראיתי את הגאולה, ראיתי את רבי ישראל וראיתי איך שיהיה העולם אחרי ביאת המשיח, מה שיהיה. השיר פשוט כפול משולש מרובע זה ראיתי בחיי. אני ראיתי בן אדם מן השמים, מעולם הבא, כן. הוא היה בעולם הזה עם עיניים ועם גלגלים, אבל הנשמה שלו הייתה בעולם הבא. הלב שלו והחכמה, הדעת היה בשמים.

מי שרוצה אז הוא זוכה לראות, להרגיש, את ביאת המשיח. לא צריכים לחכות עד שיבוא, זוכים עכשיו לראות, נעשה ביאת המשיח. אני ראיתי את רבי ישראל - ראיתי כבר ביאת המשיח...

מאת *אלום וחתימה אלוה* ...

לעילוי נשמת מרת בלרה בת דיאמנטא, ת.נ.צ.ב.ה.